

Holanda. Molins habitats.

Plaça Dam. Amsterdam (Holanda).

de les seues capelles hi ha una Verge amb un xiquet escolpida per Miguel Àngel. Els edificis estan construïts amb totxos rojos i les esglésies catòliques són de marbre blanc i negre.

Per la vesprada vam anar a un altra ciutat belga, Gante, allí vam visitar la catedral de San Bauon i contemplar el quadre dels germans Van Bych, titulat "La adoración del cordero místico", millor dit, un tríptic de grans proporcions pintat damunt de fusta, tant obert com tancat. Com que va començar a ploure i estàvem un poc cansats, vam fer un xicotet passeig per aquells carrers contemplant els ponts, canals i façanes. Vam comprar xocolata, de la millor, a una tenda que ens van recomanar i vam tornar amb Transfur a Bruseles.

A l'endemà, dimecres, acompanyats per Jarveline vam fer una visita per Bruseles, el Palau de Justícia, l'Ajuntament, una sirena que qui la toca torna a la ciutat, el famós Mannekenpis, etc. La història d'este monument és la següent: el fill de no recorde quin Rei va desaparèixer dels seus familiars durant uns dies i el seu pare va dir que quan el trobara, així com estara, li faria una monument agraït a la ciutat haver-lo trobat. Va resultar que, el xaval, s'havia passat tres dies de parranda i bevent cervesa, aleshores quan el va trobar estava fent les seues necessitats. Noelia ens va donar un temps lliure que vam aprofitar per a fer ella unes cridades de feina i jo unes cridades als amics, que encara que no tenia molt de temps, de tant en tant els enyorava. Després vam fer una cerveseta a una terrassa i recorde que li deia a Noelia que me pessigara per a comprovar que era veritat tot el que em passava. ¿Qui havia de dir que el dimecres dia 16 de setembre estaríem les dos mà a mà fent una cervesa a Bruseles? Ah! i el que ens esperava encara...

Vam quedar amb la resta del grup a la impressionant

Gran Place i un xic de Sòria ens va fer un retratat. Després de dinar, carretera i manta fins Amsterdam, capital holandesa, l'etimologia vol dir, DAM = DIQUE, construït damunt el riu AMSTER.

Després de repartir les habitacions, jo i maletes vam començar a creuar un llarguissim passeig de color blau fins arribar a la 244, temps de canviar d'anorac i marxar al centre a sopar. Recorde que eixe dia feia vent, com ací al poble al ple de l'hivern quan totes les persianes ventolegen, però com allí no n'utilitzen... no ventolejaven.

Al dia següent, dijous 17, promptet com sempre amunt i en marxa amb Elizabet. Seguia fent fred, però per a la guia era un dia bo, un dia "Leker". Vam visitar Amsterdam amb l'autobús, els quatre cèrvols que rodegen el centre de la ciutat que és la plaça Dam destreant, el Mercat de les Flors, la Torre de la Moneda, la Catedral, els típics Molins, etc. Ens vam arrimar també fins la fàbrica de soes i un holandès ros, simpàtic i molt guapo ens va fer una demostració de com es feien. Hi havien moltíssims detallets de records i vam fer unes "compretes".

Després vam continuar amb les visites i la guia local ens va portar a la fàbrica dels diamants, ens van fer també unes explicacions de com treballaven estes pedres tant peculiars però com a mostra tenien unes peces de plàstic. Jo personalment no vaig fer cap compra.

Per la vesprada vam visitar el Riskmuseum on es guarden les col·leccions d'art més importants del país, amb obres de Rembrandt i Vermeer. El Museu de Van Lho estava tancat per obres i no el vam poder visitar però al mateix Riskmuseum hi havia un quadre de mostra d'aquest pintor. Seguidament vam donar un passeig en vaixell pels canals artificialment que com una tela

d'aranya s'ajunten uns amb altres. El vam agafar davant de la fàbrica Heinekhen.

Més tard vam fer un llarg passeig pel "Barrio Rojo", que és on s'exibeixen les xiques dins d'uns aparadors per a cridar l'atenció del possibles clients, cosa que si passesg sol fa un poc de respecte.

El divendres dia 18, el temps va millorar un poc i va eixir el nostre conegut "Lorenzo". Per aquest dia, Noelia s'havia ficat amb contacte en una nova guia, Vera, i ens va fer una excursió de les que més em van impressionar. En primer lloc vam visitar el Gran Dique. Esta obra d'enginyeria té una llargària d'uns 34 Kms. i separa el mar del Nord d'un gran llac artificial, en un principi era aigua de mar i per successius bombejos els holandesos han aconseguit transformar-lo en un llac d'aigua dolça, la qual la mantenen com a reserva d'aigua per l'ús habitual i de futures generacions. La base del dic té una amplària en la part inferior de 14 Kms. baix el mar i en la part de dalt uns 60 m. d'ample per on passa una autopista d'anada i tornada de doble calçada unint les dues parts de terra sobre la que es va construir. Seguidament vam anar a una granja o fàbrica de formatges, unes demostracions molt simpàtiques, unes degustacions i formatges cap a casa.

Per a dinar vam anar a Volendom, un preciós poblet mariner. Ho vam fer en un restaurant típic, servits per unes xavales molt guapes i molt ben vestides, on vam menjar entre altres plats uns tipus de peix fumat amb pa de motlle i salsa holandesa... "de muerte!". Aquest poble està enfocat de cara al turisme, al costat d'una tenda un altra i més florins per a gastar. De Volendom vam anar a Harken, un poblet protestant, típic per la construcció dels carrers ordenadament desordenats, tant un com l'altre es troven a 6 m. baix del nivell del mar, per això els holandesos s'han de preocupar de tin-

Gran dique. Aigua de la Mar del Nord salada i aigua del llac artificial dolça. (Holanda).

Volendom. Poblets pescadors. Sis metres davall del nivell del mar. (Holanda).

Harken. Poblets de contes amb cases iguals i carrers estrets (Holanda).